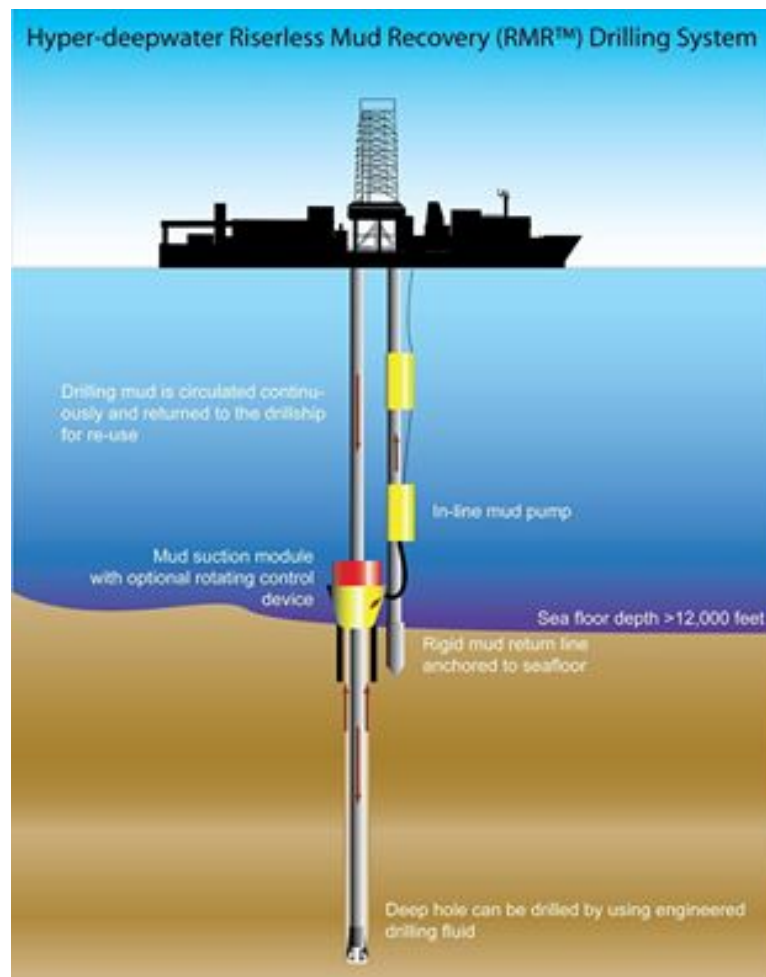

فکر داروین

فکر داروین

داروین فکر می کرد که موضوع ظهور ناگهانی حیوانات در دوران زمین شناسی کامبرین توهمی بیش نیست. او خودش را متقاعد کرده بود که حلقه های گمشده وجود دارند، اما خارج از دسترس اکتشافات علمی می باشند. تصور او این بود که حلقه های گمشده سرانجام روزی در عمق لایه های زیرین اقیانوس پیدا می شوند.

وقتی کمپانی های نفتی شروع به حفاری در دریا کردند، مته هایی را به عمق دریا می فرستادند. در درون مته ها یک استوانه قرار داشت که سنگ های رسوبی را

جدا می کرد. در میان سنگ های رسوبی، فسیل ها وجود داشتند. اما هیچکدام از فسیل ها به دوران ماقبل کامبرین تعلق نداشت. به عبارت دیگر، فسیل های مورد نظر داروین و طرفداران نظریه تکامل یافت نشد!